

הפסיכיאטר ערער - ההרשעה בוטלה

בית המשפט העליון ביטל הרשעת פסיכיאטר בקיום יחסי מין עם מטופל צעיר
 ■ בוטל העונש - התליית הרשיון ל-8.5 שנים

למטפל; ובגללו כל קשר מיני בין מטפל למטופל הוא בבחינת אילוף, כפייה ואונס – גם אם המטופל יזום את הקשרים הללו.

על אף קביעה זו, קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של הפסיכיאטר, בשל המסקנה כי אין לסמוך על הממצא שהוגש בפני בית המשפט ושליפו קבעה הוועדה כי יחסי המין התנהלו במקביל לקשר של מטפל-מטופל. מדובר במכתבים שכתב הפסיכיאטר למוסד לביטוח לאומי.

בית המשפט קבע, כי באופן רגיל אין מקום להתערב בממצאים עובדתיים שקבעה ועדת הקובלנה, שראתה את העדים והתרחש מה מהם. עם זאת, במקרה זה קבע בית המשפט, כי קביעת ועדת הקובלנה איננה מבוססת על התרשמותה מהפסיכיאטר ומי-ע', אלא רק על מכתבים מסוימים שכתב הפסיכיאטר למוסד לביטוח לאומי.

בית המשפט גרס, כי לא ניתן להגיע לכלל המסקנה שאליה הגיעה ועדת הקובלנה, ושליפיה הקשרים המיניים התנהלו בד בבד עם טיפול רפואי. לכן, לדעת בית המשפט, אין מנוס מלקבל את הערעור. לפיכך, הוצע על ידי השופטת מ' נאור ובהסכמת השופטים א' ריבלין וא' חיות לבטל את הרשעתו של הפסיכיאטר ואת העונש שהוטל בעקבותיה. ♦

כיאטר לתקופה שלא תפחת מחמש שנים ולא תעלה על עשר שנים. כאמור, החליט שר הבריאות להתלות את רשיונו לתקופה של 8.5 שנים מיום 1.11.2003.

הפסיכיאטר הגיש ערעור נגד ההרשעה ונגד חומרת העונש, והחלטת ההתליה

**בית המשפט גרס, כי
לא ניתן להגיע לכלל המסקנה שאליה
הגיעה ועדת הקובלנה, ושליפיה
הקשרים המיניים התנהלו בד בבד עם
טיפול רפואי. לכן, לדעת בית
המשפט, אין מנוס מלקבל
את הערעור**

עוכבה בהסכמה עד להכרעה בערעור.

בגלל המכתבים

בעת דונו בערעור, הסביר בית המשפט העליון את חומרת הקשרים המיניים בין מטפל למטופל, וציין כי מההיבטים המוסריים והחוקיים ברור כי מדובר בעבירות חמורות. זאת, בשל הפער ביחסי הכוחות שבין המטפל למטופל, הנוטה בדרך כלל לכיוון של יתר כוח

בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של רופא פסיכיאטר על החלטתו של שר הבריאות להתלות את רשיונו לתקופה של 8.5 שנים. שר הבריאות קיבל החלטה זו בעקבות המלצתה של ועדת הקובלנה במשרדו. הרופא, מומחה לפסיכיאטריה של הילד והנוער, הואשם בניצול מעמדו כרופא לצורך סיפוק המיני, לאחר שקיים, על פי הנטען בקובלנה, יחסי מין וקשר מיני עם שני מטופלים צעירים, ע' ו-ג', בתקופה שבה התנהלו בינו לבין כל אחד מהם יחסי מטפל-מטופל.

ועדת הקובלנה, שדנה בענייניו של הפסיכיאטר, החליטה ביום 30.1.2002 לזכות את המערער בכל הנוגע למטופל ע', לאחר שנתר אצל הוועדה ספק לגבי השאלה אם הקשרים המיניים (שלכל הדעות התקיימו) היו בתקופה שבה שררו בין השניים יחסי מטפל-מטופל.

לעומת זאת, קבעה הוועדה, כי הפסיכיאטר קיים במשך תקופה ארוכה יחסי מין עם ג' בעת ששררו בין השניים יחסי מטפל-מטופל.

הפסיכיאטר הורשע, ביחס ל-ג', בעבירה של התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, עבירה לפי סעיף 141(1) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), תשל"ז-1976.

הוועדה המליצה ביום 22.6.2003 לשר הבריאות להתלות את רשיונו של הפסי-